

**Τί είναι το ECPRD και
ένα σεμινάριο για Κοινοβουλευτικές Βιβλιοθήκες
και Αρχεία**

Έλλη Δρούλια
Βιβλιοθήκη της Βουλής
e.droulia@parliament.gr

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ECPRD

Τα αρχικά ECPRD αντιστοιχούν στο European Centre for Parliamentary Research and Documentation και στα ελληνικά μεταφράζεται ως Ευρωπαϊκό Κέντρο Κοινοβουλευτικής Έρευνας και Τεκμηρίωσης. Καθιερώθηκε τον Ιούνιο του 1977 κατά την Συνδιάσκεψη των Προέδρων των Ευρωπαϊκών Κοινοβουλίων στην Βιέννη. Σήμερα είναι ένα καταξιωμένο θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), ιδιαίτερα δραστήριο και δημοφιλές μεταξύ των κοινοβουλευτικών.

Οι στόχοι του ECPRD είναι η συνεργασία σε επαγγελματικό επίπεδο μεταξύ των κοινοβουλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ανθρώπων τους, η ανταλλαγή πληροφοριών και πρακτικών που αποδίδουν, με άλλα λόγια το χτίσιμο ενός δικτύου επικοινωνίας. Πιο συγκεκριμένα επικεντρώνεται σε δραστηριότητες σχετικές με την διοίκηση των κοινοβουλίων, την θέση των κοινοβουλευτικών, την νομοθεσία, την έρευνα και την μελέτη συγκριτικής φύσης. Προάγει την ανταλλαγή πληροφοριών, ιδεών, εμπειριών και πρακτικών. Συγκεντρώνει, ανταλλάσσει και δημοσιοποιεί μελέτες που παράγονται από κοινοβουλευτικές υπηρεσίες. Συνεργάζεται με άλλα δίκτυα πληροφοριών με τα οποία έρχονται σε επαφή τα κοινοβούλια της Ευρώπης. Λειτουργεί ένα διαδικτυακό τόπο, μια πλατφόρμα όπου δέχεται μεταξύ άλλων συγκριτικά ερωτήματα, αιτήματα, ανακοινώνει νέα και ειδήσεις, και «αναρτά» δημοσιεύματα και τα αποτελέσματα των συνεδρίων και σεμιναρίων που διοργανώνει σε τακτά χρονικά διαστήματα. Ο διαδικτυακός τόπος αναδιαμορφώθηκε το 2008 προκειμένου να διευρύνει τις δυνατότητες επικοινωνίας προσφέροντας και νέους διαδραστικούς τρόπους επικοινωνίας μεταξύ των μελών του ECPRD (www.ecprd.europarl.europa.eu).

Μέλη του ECPRD είναι συνολικά 64 κοινοβούλια, της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Κοινοβούλιο του Συμβουλίου της Ευρώπης, το Κοινοβούλιο της Δυτικής Ευρωπαϊκής Ένωσης (WEU, που θα παύσει την λειτουργία του τον Ιούνιο 2011). Τις υπηρεσίες του ECPRD μπορούν να χρησιμοποιούν και κοινοβούλια των χωρών που είναι παρατηρητές στο Κοινοβούλιο του Συμβουλίου της Ευρώπης: των Καναδά και Μεξικού, και Ισραήλ. Τέλος, συνεργάζεται με την Επιστημονική Υπηρεσία του Κογκρέσου των ΗΠΑ (Congressional Research Service-CRS).

Κάθε ευρωπαϊκό κοινοβούλιο μέσω του Γενικού Γραμματέα του ορίζει έναν εθνικό αντιπρόσωπο, ο οποίος υποστηρίζεται από έναν αναπληρωτή αντιπρόσωπο. Αντιπρόσωποι της Βουλής των Ελλήνων έχουν οριστεί οι νομικοί Γιώργος Σωτηρέλης και Σταυρούλα Βασιλούνη. Οι αντιπρόσωποι συναντιούνται μια φορά τον χρόνο σε προκαθορισμένο συνέδριο.

Οι περιοχές ενδιαφέροντος του ECPRD είναι τέσσερις και αφορούν την Επικοινωνία και τις Νέες Τεχνολογίες των κοινοβουλίων, την κοινοβουλευτική πρακτική και διαδικασία, τις κοινοβουλευτικές βιβλιοθήκες, αρχεία και έρευνα, και την οικονομική έρευνα. Εξειδικευμένα σεμινάρια πάνω σε θέματα από τις περιοχές ενδιαφέροντος που απασχολούν τα ευρωπαϊκά κοινοβούλια οργανώνονται 4-6 φορές ετησίως. Τα σεμινάρια, οι συζητήσεις και συναντήσεις είναι ανοικτές και σε χώρες που δεν ανήκουν στην ΕΕ. Η ΕΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης ενθαρρύνουν και υποστηρίζουν οικονομικά την παρουσία των οικονομικά πιο αδύνατων χωρών. Με τον τρόπο αυτό διαδίδεται η ευρωπαϊκή τεχνογνωσία και εμπειρία, μα κυρίως καλλιεργείται το πνεύμα της επικοινωνίας και η προσέγγιση της ανοικτής πληροφόρησης. Τα σεμινάρια φιλοξενούνται σε διαφορετικά κοινοβούλια εναλλάξ με την έγκριση του ECPRD. Εθνικά κοινοβούλια κάθε φορά αναλαμβάνουν την οργάνωση ενός σεμιναρίου. Τα σεμινάρια διαρκούν δύο ημέρες και η δομή τους απαιτεί την επεξεργασία ενός συγκεκριμένου ζητήματος που απασχολεί και συνήθως έχει τεθεί από τους ίδιους τους αντιπροσώπους. Έχει θεωρητικό υπόβαθρο αλλά ο χαρακτήρας είναι τους είναι πρακτικός και βασίζεται πολύ και στην συμμετοχή και την διατύπωση σκέψεων και εμπειριών, ατομικών και συλλογικών, μέσα σε ολιγομελή εργαστήρια (10-15 άτομα). Επιπλέον, έχει μεγάλη σημασία ότι οι συμμετέχοντες έχουν την ευκαιρία να ξεναγηθούν στα κοινοβούλια που φιλοξενούν τα σεμινάρια. Όσον αφορά την περίπτωση των κοινοβουλευτικών βιβλιοθηκών και αρχείων μπορούν να επισκεφθούν τους χώρους, αναγνωστήρια, βιβλιοστάσια και εργαστήρια, να δουν τον τεχνολογικό εξοπλισμό, να

συναντήσουν και να ξεναγηθούν από τους ανθρώπους επιτόπου, και να σχηματίσουν προσωπική άποψη. Ακόμα και να παρατηρήσουν την πρόοδο και τις εξελίξεις από σεμινάριο σε σεμινάριο, εφόσον διοργανώνεται από το ίδιο κοινοβούλιο. Αποκτούν, έτσι, απτή εικόνα και αντίληψη.

Είναι αυτονόητο ότι η ΕΕ επανειλημμένα έχει εκφράσει έντονο ενδιαφέρον για τα πράγματα των βιβλιοθηκών και αρχείων, τα οποία συνδέει συστηματικά με τα μουσεία. Αποδεικτική χειρονομία είναι η κυκλοφορία του μεγάλου σχήματος και βαριού βιβλίου με τίτλο *Κατευθυντήριες Οδηγίες Ορθής Πρακτικής: για αρχεία, βιβλιοθήκες, και μουσεία. Πολιτιστικές Εφαρμογές: τα Τοπικά Ιδρύματα Μεσολαβούν για την Πρόσβαση σε Ηλεκτρονικές Πηγές*, απόδοση και επιμέλεια κειμένων Εύα Σεμερτζάκη, έκδοση Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας, Μάιος 2006, 427 σ.

Η έκδοση που οδηγού εντάσσεται στο έργο «Ολοκλήρωση των έργων των κινητών Βιβλιοθηκών», που χρηματοδοτείται από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης, ευρύτερα γνωστό με τα αρχικά του ΕΠΕΑΚ, του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Οι κατευθυντήριες γραμμές ανήκουν στο έργο με το αισιόδοξο και εύηχο στην ελληνική γλώσσα ακρωνύμιο CALIMERA (Cultural Applications: Local Institutions Mediating Electronic Resource Access) αλλά με την πολύπλοκη αντίστοιχη απόδοση Πολιτιστικές Εφαρμογές: τα Τοπικά Ιδρύματα Μεσολαβούν για την Πρόσβαση σε Ηλεκτρονικές Πηγές, ένα πρακτικό εργαλείο για όσους εργάζονται σε χώρους πολιτισμού και είναι οπαδοί της ανοικτής πρόσβασης.

Πρόσφατα, τον Ιούνιο του 2008 ξεκίνησε την λειτουργία του και το δυναμικό πρόγραμμα Europeana (<http://www.europeanlocal.eu>), η Ευρωπαϊκή Ψηφιακή Βιβλιοθήκη, η πύλη που προσφέρει ψηφιοποιημένες συλλογές βιβλιοθηκών, αρχείων, μουσείων. πολιτιστικών οργανισμών όλων των κρατών-μελών της ΕΕ.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

Μια σύντομη αναδρομή στα τρία πρόσφατα σεμινάρια που αφορούσαν κοινοβουλευτικές βιβλιοθήκες και αρχεία θα μας επιτρέψει να σχηματίσουμε μια γενική εικόνα για την πρακτική αυτή των σεμιναριακών συναντήσεων.

Στις 29-30 Μαΐου 2008 οργανώθηκε στην Βιέννη από το Αυστριακό Κοινοβούλιο, σεμινάριο με θέμα «Κοινοβουλευτικές Βιβλιοθήκες: Γνώση που μοιράζεται» («Parliamentary Libraries: Sharing Knowledge»). Οι συμμετοχές έφτασαν τις 75. Προέρχονταν από 37 χώρες και αντιπροσώπευαν και οργανισμούς όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης, το European Security and Defence Assembly (WEU Assembly), το European Bureau of Library, Information and Documentation Associations (EBLIDA), την Εθνική Βιβλιοθήκη της Αυστρίας, το Τμήμα Κοινοβουλευτικών Βιβλιοθηκών και Επιστημονικών Υπηρεσιών του Διεθνούς Οργανισμού της IFLA και πέντε μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής του ECPRD. Τα θέματα υπό επεξεργασία αφού παρουσιάστηκαν αναλυτικά, στην συνέχεια συζητήθηκαν προκειμένου να καταλήξουν σε κοινά συμπεράσματα και ήταν α. συγκριτικά στοιχεία (ανθρώπινο δυναμικό, προϋπολογισμοί, χώροι, κατάλογοι, δραστηριότητες), β. συνεργασίες (εθνικές, διεθνείς, κοινοπραξίες) και γ. προγράμματα ψηφιοποίησης (κατάλογοι, κοινοβουλευτικό έργο, εφημερίδες και περιοδικά).

Στις 18-19 Ιουνίου 2009 οργανώθηκε στην Βέρνη (Bundesversammlung), σεμινάριο σχετικά με τις προσφερόμενες υπηρεσίες Τύπου στα μέλη των κοινοβουλίων. Το παρακολούθησαν 50 συμμετέχοντες από 26 χώρες και τρία ευρωπαϊκά ιδρύματα (European Parliament, the Parliamentary Assembly of the Council of Europe and the European Security and Defence Assembly). Τα θέματά του αναφέρονταν σε προβλήματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην διαχείριση της εσωτερικής βάσης δεδομένων, στις προσδοκίες των μελών του κοινοβουλίου σε σχέση με την συλλογή του Τύπου, και τα διάφορα συστήματα στα εθνικά κοινοβούλια. Ένα ερωτηματολόγιο στο οποίο ανταποκρίθηκαν 36 Σώματα από 28 χώρες αποτύπωσε την υπάρχουσα κατάσταση.

Λίγο αργότερα τον ίδιο χρόνο, στις 17-18 Σεπτεμβρίου 2009 η Βουλή των Κοινοτήτων οργάνωσε στο Λονδίνο, Σεμινάριο για τις νέες προκλήσεις και τις νέες ευκαιρίες στον τομέα της κοινοβουλευτικής πληροφόρησης. Στην συνάντηση εργασίας συμμετείχαν 60 αντιπρόσωποι από 34 χώρες που εκπροσωπούσαν 42 Σώματα και τρία ευρωπαϊκά ιδρύματα (European Parliament, Parliamentary Assembly of the Council of Europe, the European Security and Defence Assembly). Για νέες υπηρεσίες μίλησαν τα Κοινοβούλια της Ιρλανδίας, της Ουγγαρίας και της Ιταλίας. Σε νέα προϊόντα αναφέρθηκαν οι Βουλή των Κοινοτήτων, τα Κοινοβούλια της Ρουμανίας και της Γερμανίας. Για τον εκσυγχρονισμό στην διοίκηση αναφέρθηκε η Νέα Ζηλανδία, την ανταπόκριση στην αυξανόμενη ζήτηση η Βουλή

των Λόρδων, τους παράγοντες της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας το Κοινοβούλιο της Σουηδίας. Είχε προβλεφθεί πολύς χρόνος για συζήτηση και το σχετικό ερωτηματολόγιο συμπλήρωσαν 49 κοινοβουλευτικά σώματα και δύο ευρωπαϊκά ιδρύματα.

Τα σεμινάρια ακολουθούν μια συγκεκριμένη δομή, η οποία όμως επιδέχεται διαφοροποιήσεις, προσαρμογές ακόμα και νέους τρόπους εργασίας. Σε κάθε συνάντηση γίνεται επεξεργασία ενός θέματος το οποίο έχει προκύψει από προηγούμενες συζητήσεις και απαντά σε κοινές ανάγκες και προβληματισμούς. Τα ζητήματα που απασχολούν τα σεμινάρια ανταποκρίνονται συνεπώς σε υπαρκτές ανάγκες και γενικότερους προβληματισμούς των κοινοβουλευτικών βιβλιοθηκών και αρχείων και έχουν χαρακτήρα ενημερωτικό, για τις νέες τάσεις και πρακτικό, για νέες εφαρμογές διοίκησης και διαχείρισης και λιγότερο θεωρητικό.

ΕΝΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Από το 1977 που καθιερώθηκε το ECPRD, η Βουλή των Ελλήνων έχει φιλοξενήσει δύο συναντήσεις. Διοργάνωσε μια συνάντηση 9-10 Νοεμβρίου 1992, για την Επικοινωνία και τις Νέες Τεχνολογίες των κοινοβουλίων, την ετήσια συνάντηση των αντιπροσώπων δέκα χρόνια αργότερα, 3-4 Οκτωβρίου 2002 και για πρώτη φορά φέτος το 2010, σε καιρούς δύσκολους, η Βιβλιοθήκη της Βουλής ανέλαβε μια οργάνωση σεμιναρίου. Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε 28-29 Μαΐου 2010 και είχε ως θέμα «Παρεχόμενες Υπηρεσίες στο Γενικό Κοινό από Κοινοβουλευτικές Βιβλιοθήκες και Αρχεία» («Services Provided to the General Public by Parliamentary Libraries and Archives»). Πριν γίνει διεξοδική περιγραφή και διατυπωθούν ορισμένες σκέψεις σχετικά με το παραπάνω σεμινάριο, αξίζει να σημειωθεί ότι έχει ανακοινωθεί η οργάνωση σεμιναρίου για την επόμενη χρονιά το 2011, από την Επικοινωνία και τις Νέες Τεχνολογίες της Βουλής. Μένει να οριστεί η ακριβής ημερομηνία και το θέμα, όμως μοιάζει οι υπηρεσίες της Βουλής να εμφανίζουν δείγματα ωρίμανσης και να ανταποκρίνονται θετικά έστω και με χρονική καθυστέρηση σε αυτό το εργαλείο δουλειάς, γνωριμίας και συμπόρευσης των ευρωπαϊκών κρατών-μελών.

Το θέμα αυτού του σεμιναρίου αναφερόταν ουσιαστικά στην σχέση μεταξύ κοινοβουλευτικών βιβλιοθηκών και αρχείων και των πολιτών. Ένα θέμα που παρουσίαζε ενδιαφέρον, καθώς μεγάλο μέρος των κοινοβουλευτικών βιβλιοθηκών και αρχείων

απευθύνουν τις εξειδικευμένες υπηρεσίες τους αποκλειστικά στα μέλη του κοινοβουλίου, τους συνεργάτες τους και το ανθρώπινο δυναμικό του φορέα, επιλεκτικά και υπό προϋποθέσεις σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες (δικαστικούς, πανεπιστημιακούς, κ.ά.) αλλά όχι στους πολίτες. Ανήκουν στην κατηγορία των ειδικών βιβλιοθηκών και προσφέρουν εξειδικευμένες υπηρεσίες σε αποκλειστικούς χρήστες.

Οι βιβλιοθήκες κάθε χώρας αποτελούν ένα ενιαίο δίκτυο το οποίο αλληλοσυμπληρώνεται και καλύπτει τις ανάγκες μάθησης, παιδείας, πληροφόρησης, ψυχαγωγίας, κοινωνικοποίησης και άλλες, διαφόρων κοινωνικών ομάδων και ηλικιών. Στην περίπτωση που δεν υφίσταται ένα οργανωμένο δίκτυο ή είναι ελλειμματικό, οι υπάρχουσες δομές τείνουν να εξυπηρετούν περισσότερες ανάγκες από όσες αρχικά είχαν σχεδιαστεί να ικανοποιούν. Σε αυτήν την περίπτωση, νομίζω, ανήκει και η Βιβλιοθήκη της Βουλής (ΒΒ). Οι εγγενείς αδυναμίες στον τομέα των βιβλιοθηκών που παρατείνονται και δεν βελτιώνονται ομοιόμορφα και με σταθερούς ρυθμούς, οδήγησαν την ΒΒ να διευρύνει τις υπηρεσίες της προς το γενικό κοινό, σε μια συνειδητή προσπάθεια να διευκολύνει την πρόσβαση σε πληροφοριακό και ερευνητικό υλικό. Επιπλέον, οι συλλογές της ΒΒ που περιλαμβάνουν σπάνιες εκδόσεις του 18ου, 19ου και 20ού αιώνα, συστηματικό αρχείο ελληνικών και ξενόγλωσσων εφημερίδων και περιοδικών, ιστορικά αρχεία, κ.ά. προσελκύουν μεγάλο ερευνητικό ενδιαφέρον. Παράλληλα, το κοινοβουλευτικό έργο (πρακτικά, εισηγητικές εκθέσεις) είναι προσβάσιμο από το κοινό σε έντυπη μορφή από την ΒΒ και σε ηλεκτρονική μορφή από τον διαδικτυακό τόπο της Βουλής (<http://www.hellenicparliament.gr>) από το 2000, ενώ έχει προγραμματιστεί και πραγματοποιείται η αναδρομική ψηφιοποίησή του. Η εξέλιξη και χρήση των νέων τεχνολογιών έχει σημαντικές επιπτώσεις. Τα δεδομένα διατίθενται στον ορίζοντα του διαδικτύου, η συγκομιδή τους δεν έχει τα όρια που έβαζε ο τόπος και ο χρόνος. Μετασχηματίζεται η έννοια του «ανοικτού». Κατάλογοι, πλήρη κείμενα εντύπων και αρχείων είναι δυνατόν να βρίσκονται στο διαδίκτυο.

Το Σεμινάριο άρχισε με τους λόγους του Γενικού Γραμματέα της Βουλής των Ελλήνων, Αθανάσιου Παπαϊωάννου, της συντονίστριας του ECPRD για τις Βιβλιοθήκες, τα Αρχεία και την Έρευνα Elisabeth Dietrich- Schulz και της Διευθύντριας της ΒΒ Ευρυδίκης Αμπατζή. Στην συνέχεια, οι συμμετέχοντες ξεναγήθηκαν στα τμήματα της ΒΒ που στεγάζονται στο παλαιό Καπνεργοστάσιο, στην οδό Λένορμαν 218. Περιδιάβασαν τους χώρους και είδαν από κοντά εργασίες συντήρησης και αποκατάστασης χαρτιού, την Μπενάκειο Βιβλιοθήκη, την

μικροφωτογράφιση, τις τεχνολογικές υποδομές, τα βιβλιοστάσια, τα αναγνωστήρια και την έκθεση «Μίκης Θεοδωράκης: ο συνθέτης, ο πολιτικός, ο στοχαστής».

Στην απογευματινή συνεδρία συνεχίστηκε η παρουσίαση της ΒΒ. Τονίστηκε η μακρόχρονη παράδοση της ανοικτής πρόσβασης και η σημασία που δίνεται στην επικοινωνία με το κοινό με ομιλίες της Ευρυδίκης Αμπατζή, της Έλενας Αντωναράκου από το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία για τις εκδόσεις, τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την Βουλή των Εφήβων και της Έλλης Δρούλια για το προφίλ των χρηστών της ΒΒ. Η συνεδρία έκλεισε με μια συζήτηση τριών χρηστών της ΒΒ για τα θετικά, τα αρνητικά, τις κρίσεις και τις μελλοντικές τους προσδοκίες όσον αφορά την ΒΒ. Συζητητές ήταν ο Γιώργος Μαθιόπουλος, ο Φίλιππος Παππάς και η Αλεξάνδρα Πατρικίου. Πρόσκληση να μιλήσουν ελεύθερα, χωρίς κείμενο, σε συνέδρια και να εκφέρουν γνώμη άνθρωποι που προέρχονται από διαφορετικά περιβάλλοντα αποτελεί καθιερωμένη και αρκετά διαδεδομένη πρακτική που συμβάλλει με τρόπο ουσιαστικό αλλά και αυθόρμητο στις εκδηλώσεις. Για πρώτη φορά δόθηκε δημόσιος λόγος σε χρήστες της ΒΒ να εκφέρουν την προσωπική τους άποψη. Η αξία των συλλογών, η πρόοδος στην τεκμηρίωση και η εξυπηρέτηση είχαν θετικό πρόσημο ενώ το μικρό ωράριο και οι χρονοβόρες διαδικασίες υπογραμμίστηκαν ως εμπόδια στην έρευνα και την πρόοδο της μελέτης.

Την επόμενη ημέρα, Σάββατο 29 Μαΐου, οι πρωινές συνεδρίες ήταν αφιερωμένες στην παρουσίαση και την στάση των κοινοβουλευτικών βιβλιοθηκών στο θέμα της ανοικτής πρόσβασης στο κοινό. Άρχισε με δυο γαλλικές παρουσίες καθώς και η Βιβλιοθήκη της Γαλλικής Γερουσίας και η Βιβλιοθήκη του Γαλλικού Κοινοβουλίου παρουσίασαν τις συλλογές τους και την θέση που κατέχουν στην εθνική συνείδηση, τις υπηρεσίες που προσφέρουν και τις σκέψεις που κάνουν σχετικά με την επέκτασή τους. Στην συνέχεια, στο ίδιο πνεύμα, μίλησαν οι εκπρόσωποι κοινοβουλευτικών Αρχείων από την Κροατία, την Ισπανία, την Τουρκία, την Σλοβακία και την Ιταλία. Αξίζει να γίνει μνεία για την περίπτωση του Κοινοβουλίου της Ιταλίας που τα τελευταία χρόνια συνένωσε τις συλλογές και τις υπηρεσίες της Βιβλιοθήκης της Γερουσίας και της Βιβλιοθήκης του Κοινοβουλίου, δυο ξεχωριστών και παλαιότερα ανταγωνιστικών βιβλιοθηκών, σε μία ενιαία, μοιράζοντας τις αρμοδιότητες, τις υποδομές, τους καταλόγους και ενοποιώντας τα συστήματα ηλεκτρονικής διαχείρισης, με στόχο την καλύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία της.

Την ξενάγηση στο κτήριο της Βουλής και την Βιβλιοθήκη, ακολούθησαν διαδραστικά εργαστήρια, όπου ενθαρρύνεται και διευκολύνεται η ενεργητική συμμετοχή καθώς οι ομάδες δεν ξεπερνούν τα είκοσι άτομα. Είχαν οργανωθεί τρία εργαστήρια με θέματα: α. «Κοινοβουλευτικές Βιβλιοθήκες και Αρχεία ενεργοί μέτοχοι στο δίκτυο πληροφόρησης και πολιτισμού: στρατηγικές, προσεγγίσεις, υπηρεσίες», β. «Κοινοβουλευτικές Βιβλιοθήκες και Αρχεία: κερδισμένες εμπειρίες, ιστορίες επιτυχίας και αποτυχίας», και γ. «Εσωτερικές και εξωτερικές συνεργασίες Κοινοβουλευτικών Βιβλιοθηκών και Αρχείων για καλύτερα αποτελέσματα».

Κλείνοντας την αποτύπωση του Σεμιναρίου που πραγματοποιήθηκε από την Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων, το συμπέρασμα είναι ότι η επαφή, η επικοινωνία και η ανταλλαγή σε κάθε περίπτωση, πάντοτε, προσφέρει πολύπλευρο κέρδος.